

Titel: Rigernes Bøn til Kongen, at Han vil handhæve det Gode, men afhielp det Onde, som under Struensee er stiftet, paa Allerhøjstsammes Fødsels Dag den 29de Januarii 1772.

Citation: "Rigernes Bøn til Kongen, at Han vil handhæve det Gode, men afhielp det Onde, som under Struensee er stiftet, paa Allerhøjstsammes Fødsels Dag den 29de Januarii 1772.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet*, A.F. Stein, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-3_001-shoot-workid3_001_020.pdf (tilgået 30. november 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kwartbindet

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

**Rigernes Bøn til Kongen At Han vil handhæve
det Gode, men afhielppe det Onde,
som
under Struensee er stiftet,
paa
allerhøjstammes fødsels Dag**

den 29de Januarii 1772.

Kjøbenhavn,

trykt og faaes til Kiøbs hos August Friderich Stein, boende i skidenstrædet i No. 171.

[2](#)

[3](#)

Lad os Dit Ansigt set, o Christian vor Glæde! Men Død og Skiændsel skal den Røver-Trop beklæde, Som Adgang til Din Stoel berøvede Dit Folk, Imens forræderen til Os var kongens folk.

Vi skiælve ved den Skye at mindes, som var draget Imellem Dig og Os, af Utøy forarsaget.

Dig saae vi ey, som vi er konger vant at see.

Vi saae Dig sperret ind iblant forrædere.

[4](#)

Vi Frekhed herske saae — men Dyden undertrædes, Vort Navn et Aadsel ligt, vor skiændsel at udbredes. Vi saae dem vises bort, som meente Kongen ret, Vi saae forræderen i Kongens Cabinet.

Formørket vi alt saae Dit Huuses Soel og Ære,

En nedrig Tienere Dit Navn og Magt at bære,

Som af Din Krone stial den rareste Juveel —

Din Ære — Konge! — og Dit Hiertes halve Deel.

Kirker lukte saae. Man Vilde lukke fleere.

Vi Gud og Ordet saae i stor Foragt at være,

Vi saae Beelzebul paa Herrens Tempel-Tag Og Verdens Hore-Spye at smitte Herrens Dag.

Vi Staden oprørt faae -- til striid for kongens Ære, Vi saae vor konges Liv sin Vagt berøvet være,

Vi bad om Adgang; men de Onde sagde ney;

De os indbildte, at Han daarlig var og fey.

5

Vi hørte Tordener — begyndte os at væbne —

Vi saae uskyldiges og Frommes slette Skiæbne —

Vi følte Vold— Vi saae, at mange græd for Brød; Vi forberedte os til Stadens sidste Stød.

ad os Dit Ansigt see, o Christian vor Glæde,

Saa vil vi gammelt Tab en længere begræde:

See Dines Fryde-Ild; hør Dines frydeskrig!

Vee dem, som sagde, at vi ilde meente Dig.

Vi elske dig som Børn, naar Du vil være Fader,

Vi glædes ved, at Du til Audienz indlader

De Fromme. Hor os da paa denne store Dag:

Byg Zion! Glæd dit Folk! Frem Dine Rigers Sag!

Tag Selv Dit Scepter an! sid eene paa Din Trone,

Lad Din Retærdighed en Spotterne forskaane;

Men revs med Maude dem, som det ey meente slet,

Viis ret udi Din Gunst; Viis Naade i Din Ret!

6

Frygt Gud, din konge! elsk hans Ord, hans huus, hans præster! Skienk konge! os igien de gamle Takke-Fester,

Reis hvert et Alter op, som hiine nedbrudt fik,

I sær den Stiftelse fra fierde Friderik!

Den Band — Han satte, a) lad kuns Dine Fiender ramme Der Haab, Han bygge paa, b) gjør konge! ey til Skamme, Det ædle Blod, som randt i denne Stores Bryst c) Oplive kongens Siel til faderløses Trøst!

Hielp Handelen i Stand! still langsom Statens Bølger! Slaae Laas og Stang engang for Egennyttens Følger!

følg Philodani Spor og Philocosmi Raad,

Saa raader Du paa nød og mange Mangler Bod!

*) I den Kongelige Forordning om Waysenhuset af 21de Julii 1727 hedder det §. 9: Guds strenge Vrede og uforbigiængelige Straf skal paafølge over alle dem, som omrørte Værk og denne vor fundaz kuldkaste, eller derimod noget handle eller udøve ville.

b) I samme højstbemeldte Forordning hedder det samme Sted: Vi ere forsikret om, at vore kongelige Arve-Successorer i Regieringen, bemeldte vores Fundaz uryggelig holder og dette i sig selv Gudelige og højtmagtपालiggende værk kraftelig haandthæver og beforder.

c) I meerhøjstbem. Forordning hedder det i Fortalen: Vi have af højkongelig Naade og Faderlig Nidkierhed, sampt for at udviise en tilbørlig Guds frygt, med ynksomme øyne anseet den fattige forladte Ungdom, som nu omstunder desværre! findes hos os.

7

Den Skrive-Frihed er — indskrænket — Statens ære; Men Synde-Frihed skal her ikke meer regiere.

Indskrænkelse er skeet paa nogle Stæder ret;

Gid ogsaa andensteds man maae indskrænke der. d)

?, *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvartbindet,*

Din Naade felterne skal elske, lønne, krone.

Lad aldrig Troeskab meer forjages fra Din Crone,

kald den forviiste ind, som var sin konge troe! Lad hver en ærlig Mand staae paa sin post i Roe!

bedrevne Gierder rejs til ægttestandens Ære!

Bee dem, som Hore-Bud lod kronet Stempel bære!

Lad politiet staae! Den Sag var meget god. Sæt Taxter, saa de ey er Billighed imod!

Straf alle Tyve af de fiine nred de grove!

De største, Gud skee Lov! kom nyelig bort fra Hove.

See til at liden Myg og Myre ey iblant Skal drage læsset frem for ørn og Elephant.

d) I de kostbare Lystigheder.

[8](#)

Told-Kullen af i Stand! — Lad Yppigheder hæves! Skyt Dyden! — Lad Din Hevn af Dine Fiender kræves! Giv aldrig Æres-tegn til lumpne siele hen,

Troe Dine egne meest!— Vær Fader, Dommer, Ven!

Lad Retten plejes her! — Hielp Slaverne tilbage,

Som blant Barbarerne i langsom Traldom klage —

Lad Norge faae sin Mynt! — Lad Lærdom faae sin Løn Lad Gud sin ære faae! — og hør den Ringes Bøn!

Saa skal Din ære groe til en forsølvet Alder,

saa skal Din Trone staae, til Verdens Bygning falder;

Saa fryder jorden sig — Saa glædes Himmelen, Naar Gud er kongens Skiold, og kongen er Guds ven.